

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010394
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4321010394.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci obžalovaného A. A., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 12.02.2025, sp. zn. 4T/52/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.08.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na § 214 odsek 1 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného A. A. (ďalej len „obžalovaný“) stíhaného pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona na skutkovom základe, že „dňa XX.XX.XXXX v čase po polnoci vo vnútorných priestoroch baru B., C. XXX, D. E. počas toho, ako si F. G. a H. I. objednali nápoj, ich vyháňal z baru, pretože nemali vstupenky, následne vytiahol spoza bundy pištoľ tmavej farby, ktorá vyzerala ako pravá, spravil pohyb, akoby ju nabil, a vyslovil slová „okamžite vypadnite von vy cigáni pojebaní, lebo vás postrieľam“ v dôsledku čoho sa F. G. a H. I. báli, že svoje vyhrážky uskutočnia“, postúpil Okresnému úradu E., odboru všeobecnej vnútornej správy, nakoľko nejde o trestný čin, ale uvedený skutok by mohol byť priestupkom.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že znaleckým dokazovaním sa potvrdilo, že u poškodeného F. G. neboli zistené známky fabulácii alebo konfabulácii, poškodený dokáže a aj dokázal v čase skutku správne vnímať a reprodukovat'. Ďalej mal súd I. stupňa v konaní za preukázané, že konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným F. G. predchádzal verbálny konflikt, keď obžalovaný si stále od poškodených pýtal vstupenky, na čo sa F. G. nahneval a začal kričať na obžalovaného, čo si to dovoľuje, že je „buzerant“. Uvedená skutočnosť vyplýva z výpovedí svedka – poškodeného H. I. a vo svojej výpovedi ju potvrdil aj sám poškodený F. G.. V prejednávanej veci posudzoval s ohľadom na výsledky dokazovania kritériá uvedené v § 10 odsek 2 Trestného zákona, a to najmä spôsob spáchania činu a okolností, za ktorých bol spáchaný, ďalej mieru jeho zavinenia a následok. Z vykonaného dokazovania (výpoveď poškodeného I.) vyplynulo, že obžalovaný sa vyhrážal poškodeným až po tom, ako sa poškodený F. G. nahneval a začal kričať na obžalovaného, že čo si to dovoľuje. Sám poškodený F. G. priznal, že aj po vyhrážkach najprv išiel proti obžalovanému, že ak je frajer nech ho zabije, nadával mu, že je rasista a až potom ho kamaráti zobrali von z baru, pričom obaja poškodení boli pod vplyvom alkoholu a na dvore pokračoval konflikt medzi rodinou poškodených a E. J.. Po posúdení uvedených kritérií dospel súd k záveru, že v prípade žalovaného skutku nejde zo strany obžalovaného o také závažné konanie, aby ho bolo možné posúdiť ako prečin nebezpečné vyhrážanie, závažnosť jeho konania popísaného v obžalobe prokurátorky je nepatrná a toto konanie možno posudzovať ako

priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote podala sťažnosť prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len „prokurátorka“), ktorú odôvodnila tým, že bolo úlohou súdu vysporiadať sa so všetkými kritériami definovanými v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona, pričom z gramatického výkladu predmetného ustanovenia vyplýva, že je potrebné náležite posudzovať každé z kritérií a následne vyhodnotiť či z hľadiska závažnosti ide o trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt. Súd sa zameral predovšetkým na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, dostatočne sa však nevysporiadal s okolnosťami skutku na strane obžalovaného (spôsob vykonania činu a jeho následky, mieru zavinenia a pohnútku), ktoré sú pre právne posúdenie závažnosti nemenej významné a v tejto veci kľúčové. Súd nevzal do úvahy skutočnosť, že obžalovaný spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, ktorej zavinenie použitie nebolo v priebehu konania spochybnené a ohrozil svojim konaním práva a právom chránené záujmy dvoch poškodených, čo zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť jeho konania. Čo sa týka miery zavinenia, konal vo forme priameho úmyslu v rámci základnej kvalifikovanej skutkovej podstaty. Pohnútkou jeho konania bol predchádzajúci vzájomný konflikt s poškodenými, ktorý podľa neho nechceli zaplatiť za objednaný nápoj, zisťoval, či majú vstupenky, čo vyústilo do vzájomného konfliktu. Odhliadnuc od skutočnosti čo sa bezprostredne pred skutkom odohralo, akýkoľvek verbálny konflikt, nadávky, urážky či osočovanie sa nemôžu stať závažnosť konania zmiernujúcim a súčasne aj ospravedlňujúcim dôvodom pohnútky obžalovaného úmyselne sa im vyhrážať smrťou a na podporu vážnosti vyslovenej hrozby použiť zbraň. Na závažnosti činu nič nemení, že išlo o expanznú zbraň, ak táto vyzerala ako práva a s takým úmyslom ju obžalovaný použil. Okolnosti spáchania činu vyhodnotil súd jednostranne v prospech obžalovaného a tieto zvädzajú k záveru, že na posudzovaní závažnosti prečinu malo vplyv predovšetkým správanie poškodených, čo vyznieva prinajmenšom viktimitačne. Navrhla, aby Krajský súd v Nitre po preskúmaní správnosti výroku o postúpení veci a konania, ktoré mu predchádzalo podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku uznesenie súdu zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Nadriadený súd, pri rozhodovaní o sťažnosti prokurátora podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná. Nadriadený súd mal za nepochybne správny právny názor vyslovený súdom I. stupňa, že skutok uvedený v obžalobe okresnej prokurátorky sa stal, vykazuje formálne znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, no absentuje materiálny znak, a to závažnosť prečinu pre naplnenie všetkých zákonných znakov zažalovaného prečinu, pričom v odôvodnení napadnutého uznesenia absentovali všetky kritériá určujúce závažnosť prečinu uvedené v § 10 odsek 2 Trestného zákona (spôsob vykonania činu, jeho následok, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku páchatel'a), preto krajský súd dopĺňa, že konanie obžalovaného tak, ako je opísané v skutkovej vete obžaloby, nie je úplné, nakoľko z výpovedí tak obžalovaného ako i poškodených vyplynuli i ďalšie skutočnosti, a to predovšetkým to, že pred samotným skutkom bol agresívny poškodený G., čo potvrdil poškodený I., ktorý ho musel podľa vlastného vyjadrenia zobrať von, pretože išiel proti obžalovanému, pričom mu nadával a vyzýval ho slovami, ak je frajer, nech ho zabije. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že okolnosti (na ktoré poukázal správne aj súd I. stupňa), za akých bol skutok spáchaný (vzájomný konflikt obžalovaného a poškodeného G., ale aj následný konflikt, ktorý bol riešený v inom konaní a ktorého oznamovateľom bol obžalovaný a v ktorom boli tiež nahlásené podľa spisového materiálu vyhrážky smrťou), miera zavinenia obžalovaného (obžalovaný, ako aj obaja poškodení boli pod vplyvom alkoholu, poškodený G. bol veľmi agresívny – ako je už vyššie uvedené), ako aj jeho pohnútku (skutočnosť, že poškodení nemali vstupenky do uzavretej spoločnosti a tiež nevhodné správanie poškodeného G.), spôsob vykonania činu (obžalovaný mal použiť zbraň pri vyhrážkach, pričom spôsob jej použitia bol samotnými poškodenými opísaný odlišne, poškodený I. uviedol, že obžalovaný zbraň vytiahol spoza bundy a poškodený G. uviedol, že zbraň mal obžalovaný na páse, iba mu ju ukázal a nevytiahol ju), ako aj spôsobený následok (poškodení tvrdili, že mali obavy o život z vyhrážania obžalovaného, no z miesta činu neodišli, ale konflikt pokračoval na dvore pred uvedeným barom) sú kritériami, ktoré v danom prípade nasvedčujú tomu, že závažnosť prečinu nebola naplnená a krajský súd zdôrazňuje že tieto boli splnené kumulatívne. Pri posudzovaní materiálneho znaku (materiálneho korektívu) pri trestnom čine je potrebné posúdiť okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, zisťovať pohnútku konania, zhodnotiť

následky a tiež zhodnotiť osobu páchatel'a, pričom súd I. stupňa dospel k správne mu záveru, že konanie obžalovaného z hľadiska konkrétneho stupňa závažnosti nemožno považovať za prečin. Krajský súd dáva do pozornosti sťažovateľa, že miera zavinenia je odlišný pojem ako zavinenie.

Princíp ultima ratio trestnoprávnej represie vo vzťahu k iným právnym prostriedkom ochrany spoločenských vzťahov mimo rámca trestnoprávných noriem je v Trestnom zákone upravený v § 10 odsek 2 Trestného zákona zakotvením základných kritérií pre posudzovanie závažnosti prečinu ako nepatrnej alebo vyššej než nepatrnej, čo predstavuje kritérium pre posúdenie konkrétnej formy konania ako prečinu a jej odlíšenie od priestupku, správneho deliktu alebo inej formy protiprávneho konania, a to s dôrazom na to, aby nedochádzalo ku kriminalizácii takých typov konania, pre ktoré nie je potrebné pôsobiť na ich pôvodcu trestnoprávnou represiou.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Zákon v uvedenom § 10 odsek 2 Trestného zákona upravuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestného činu, keď pri protiprávnom čine, ktorý formálne naplňa znaky prečinu, nepôjde o prečin, ak je jeho závažnosť nepatrná.

V posudzovanom prípade, z hľadiska skúmania závažnosti prečinu podľa názoru nadriadeného súdu, je konkrétna závažnosť konania obžalovaného nižšia než nepatrná, a to predovšetkým vzhľadom na okolnosti, za akých bol spáchaný, jeho následok, pohnútku obžalovaného, ako aj jeho osobu (obžalovaný má jeden záznam, rozhodnutie Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava zo dňa 07.11.2007, ktorým bolo trestné stíhanie podmienene zastavené, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil, v evidencii priestupkov má jeden záznam na úseku dopravy vybavené napomenutím), na ktoré skutočnosti už bližšie poukázal súd I. stupňa.

Krajský súd považoval rozhodnutie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné, preto sťažnosť prokurátorky podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.